

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 9 grudnia 2021 r. – X/International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Irlandia i Attorney General

(Sprawa C-756/21)

(2022/C 472/30)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Druga strona postępowania: International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Irlandia i Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach, w których doszło do całkowitego naruszenia obowiązku współpracy, tak jak został on opisany w pkt 66 wyroku M./Minister for Justice, Equality and Law Reform i in. (C-277/11) ⁽¹⁾, w kontekście wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej należy uznać, że procedura rozpatrywania tego wniosku została pozbawiona „wszelkiej skuteczności” w rozumieniu wyroku Komisja/Niemcy (C-137/14) ⁽²⁾?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy takie naruszenie obowiązku współpracy uprawnia, samo w sobie, wnioskodawcę do żądania uchylecia decyzji?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: na kim, o ile w ogóle, spoczywa wówczas ciężar dowodu w zakresie wykazania, że istniałaby możliwość wydania decyzji innej niż odmowna, gdyby podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji należycie współpracował?
- 4) Czy niewydanie w rozsądnym terminie decyzji w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej uprawnia wnioskodawcę do żądania uchylecia wydanej decyzji?
- 5) Czy czas potrzebny na zmianę obowiązujących ram ochrony azylowej w państwie członkowskim zwalnia to państwo członkowskie z obowiązku stosowania systemu ochrony międzynarodowej, który pozwoliłby na wydanie w rozsądnym terminie decyzji w przedmiocie takiego wniosku o udzielenie ochrony?
- 6) Jeżeli podmiot odpowiedzialny za podejmowanie decyzji w sprawach ochrony międzynarodowej nie dysponuje wystarczającymi dowodami co do stanu zdrowia psychicznego wnioskodawcy, lecz istnieją pewne dowody świadczące o tym, że wnioskodawca może doświadczać problemów ze zdrowiem psychicznym, czy na takim podmiocie odpowiedzialnym za podejmowanie decyzji spoczywa – ze względu na obowiązek współpracy, o którym mowa w wyroku M./Minister for Justice, Equality and Law Reform i in. (C-277/11, pkt 66), lub ze względu na jakąkolwiek inną podstawę – obowiązek poczynienia dalszych ustaleń albo też jakikolwiek inny obowiązek, którego powinien dopełnić przed podjęciem ostatecznej decyzji?
- 7) Jeżeli państwo członkowskie wykonuje ciężący na nim na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/83/WE w sprawie kwalifikowania ⁽³⁾ obowiązek dokonania oceny odpowiednich elementów wniosku, czy można uznać, że ogólna wiarygodność wnioskodawcy nie została potwierdzona tylko i wyłącznie z powodu jednego fałszywego oświadczenia, które zostało następnie wyjaśnione i wycofane przy pierwszej nadarzającej się sposobności?

⁽¹⁾ EU:C:2012:744.

⁽²⁾ EU:C:2015:683.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych standardów dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub osób, które, z innych powodów, potrzebują ochrony międzynarodowej, oraz zakresu przyznanej ochrony (Dz.U. 2004, L 304, s. 12 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 7, s. 96).